

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-452/22
09.08.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Олге Пековић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Дванајшчак, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези става 2 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Шарац Небојше из Београда, изјављеној против пресуде Основног суда у Рашкој К бр. 92/21 од 23.03.2022. године, у седници већа одржаној дна 09.08.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Шарац Небојше, а пресуда Основног суда у Рашкој К бр. 92/21 од 23.03.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К бр. 92/21 од 23.03.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим за кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219 став 3 у вези става 2 Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у време од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју казну је окривљени дужан да плати у року од 2 (два) месеца од дана правноснажности пресуде, те одређено да уколико окривљени у остављеном законском року не плати новчану казну, да ће иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Такође је окривљени обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава Основног суда у Рашкој плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од

дана правноснажности пресуде, а оштећени ББ, упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Шаренац из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, у свом поднеску Ктж-469/22 од 18.07.2022. године, предложио је да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована, а побијана пресуда потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу, је у седници већа одржаној у смислу члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у изјављеној жалби, па је по оцени навода и предлога жалбе, као и предлога Апелационог јавног тужиоца из напред цитираног поднеска, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, наводећи да првостепени суд није поступио по налогу другостепеног суда датом у укидајућем решењу Апелационог суда у Крагујевцу, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП.

По оцени Апелационог суда неосновани су напред наведени жалбени наводи браниоца окривљеног с обзиром да је првостепени суд извео све процесне радње и расправио сва спорна питања на која му је указао другостепени суд у укидном решењу Кж1-652-21.

Затим, жалбом браниоца се указује да је у изреци побијане пресуде наведено да је окривљени наставио без грађевинске дозволе започету градњу, што није могуће, будући да грађевинска дозвола постоји, никада није укинута, постоји и дан данас и то суд наводи у образложењу своје пресуде, а тако произилази и из списка предмета, што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Неосновани су и напред наведени жалбени наводи, с обзором да чињеница да је првостепени суд у изреци побијане пресуде навео да је окривљени наставио без грађевинске дозволе започету градњу није од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, јер је током првостепеног поступка несумњиво утврђено да је окривљени наставио градњу и након што је издато решење о обустави радова (о наведеном ће више бити речи у делу одлуке о утврђеном чињеничном стању). Наиме, чињеница да је окривљени имао грађевинску дозволу није од утицаја на постојање кривичног дела, будући да је од исте одступио због чега је издато решење о обустави радова.

По оцени Апелационог суда неосновано се жалбом браниоца окривљеног указује и да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, јер је предметна кривично-правна ствар правноснажно пресуђена будући да прекршајни поступак пред Прекршајним судом у Рашкој није правноснажно окончан.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези, указујући на повреду кривичног закона, у жалби браниоца окривљеног се указује да је у конкретном случају неспорно да је окривљени АА добио дана 23.11.2017. године, грађевинску дозволу ROP-RAS-29188-CPI-2/2017 и према истој започео извођење грађевинских радова на изградњи стамбеног објекта, те да ова грађевинска дозвола до данас није укинута, већ је правноснажна и у време подношења оптужног предлога и у време доношења пресуде, што и суд наводи у свом образложењу побијане пресуде.

У решењу Општинске управе Одсек за урбанизам грађевинске инспекције из Рашке број 354736/18 од 16.07.2018. године, нема ни речи о степену изграђености стамбеног објекта чији је инвеститор АА, као што нема речи ни о томе да ли је до дана 16.07.2021. године изграђен и постављен кров са црепом на наведеном стамбеном објекту, већ је само констатовано да се до дана 16.07.2018. године објекат не гради положајно и габаритно према решењу и грађевинској дозволи, а окривљени је у својој одбрани у истрази навео да је дана 03.08.2018. године, њему на кућну адресу у Земуну званично стигло решење грађевинског инспектора од 16.07.2018. године, а суд на страни 11 образложења наводи да је окривљени примио решење од 16.07.2018. године, дана 18.07.2018. године, на шта се окривљени изјаснио на главном претресу да то није његов потпис, нити је дана 18.07.2018. године примио наведено решење, већ је на главном претресу, као и у истражном поступку навео да је спорно решење примио 03.08.2018. године. Из решења грађевинског инспектора од 16.07.2018. године, не види се до ког степена је изграђен стамбени објекат до тог дана, а овог доказа нема ни у списима предмета. По ставу жалбе остало је нејасно са чим је грађевински инспектор упоредио степен изграђености од дана 16.07.2018. године до дана 31.07.2018. године, јер се у свим решењима само наводи да је одступљено у градњи положајно и габаритно, а не да је било шта сазидано по питању спратности, као и да није наведено какво је почетно стање и који је степен изграђености објекта био дана 16.07.2018. године, а који дана 31.07.2018. године, о чему нема доказа у побијаној пресуди. У криминалистичко-техничкој документацији ПС Рашка број 148/18 од 07.09.2018. године, наведен је степен изграђености, али такав степен изграђености објекта био је и дана 16.07.2018. године, те је нејасно на основу ког доказа суд утврђује супротно. Наведени доказ од ПС Рашка требало је прибавити након доношења решења од дана 16.07.2018. године, имајући у виду чињеницу да фотодокументација ПС Рашка од дана 07.09.2018. године, није доказ да је окривљени АА, било шта радио од дана 17.07.2018. године, већ се констатује да затечено стање на дан 07.09.2018. године, а доказа који могу указати како је објекат изгледао дана 16.07.2018. године нема.

Затим жалбом се указује да се ни из исказа сведока, радника Општинске управе Рашка, ВВ и грађевинског инспектора ВВ, не може утврдити да је окривљени у временском периоду од 17.07.2018. године до 12.09.2018. године, као инвеститор наставио започету градњу након што је издато решење о обустави радова, као и да је наставио без грађевинске дозволе започету градњу, па је извршио радове на изградњи поткровља и кровне конструкције, као и покривања објекта бетонским црепом, а исказ

сведока ББ, је субјективан и дат из личних разлога, јер је сведок покренуо парнични поступак због сметања поседа пред Основним судом у Рашкој, под П. бр. 268/18 против окривљеног, а првостепени суд је од ПС Рашка прибавио извештај о пријему пријава од сведока ББ и овај доказ постоји у списима предмета, те се из њега се може утврдити да је сведок „опседнут“ добијањем грађевинске дозволе за градњу окривљеног АА. Из извештаја ПС Рашка о пријавама које је подносио сведок ББ, се јасно види да је полиција излазила на лице места и није затицала никог, а посебно да није затекла окривљеног. Овај доказ је суд извео али га није навео ни образложио у својој пресуди, а указује на околност сличног односа сведока ББ, према окривљеном АА, те да је његов исказ пристрасан и да се на њему не може засновати осуђујућа пресуда.

Жалбом браниоца се још указује да је окривљени у својој одбрани током читавог поступка тврдио да приликом изласка надлежног грађевинског инспектора на лице места дана 16.07.2018. године није био присутан, а да је одбрана окривљеног тачна указује и службена белешка - обавештење примљено од грађана ПУ Београд ПС Земун, где је окривљени саслушан по замолници ОЈТ у Рашкој, дана 24.08.2018. године, наводећи да је 03.08.2018. године, на његову адресу у Земуну стигло решење о обустави радова на парцели, а које је гласило на 16.07.2018. године у коме стоји образложење да је одступио од грађевинске дозволе за 10 м² и да је тражио измену исте у одсеку за урбанизам, а у образложењу наведене пресуде ни речи о овом доказу, који је битан за умишљај окривљеног, поготову код спорне чињенице, да ли окривљени примио решење о обустави радова грађевинског инспектора дана 16.07.2018. године, имајући у виду да није био на лицу места.

Даље, из изреке првостепене пресуде може се видети да се одступања од грађевинске дозволе у два случаја односе на проширење темеља, а у друга два случаја окривљени је смањио темељну основу, те из те чињенице произилази несумњиво да на страни окривљеног није било умишљаја да изгради објекат већих димензија од оног за који је добио грађевинску дозволу и да то није требало да има било какве везе са кривичним делом које му се ставља на терет, већ са одступањем од грађевинске дозволе.

Жалбом браниоца окривљеног се још наводи да се поводом одступања од грађевинске дозволе против окривљеног и извођача радова „Стојановић градња 2018“, води прекршајни поступак, јер су извршили извођење радова супротно техничкој документацији, а све у вези члана 110 Закона о планирању и изградњи, а у вези члана 208а истог закона, па опстаје нејасно како се поводом одступања од грађевинске дозволе по питању габарита и положаја објекта води прекршајни поступак, а се за исто чињенично стање окривљени осуђује и у кривином поступку за извршење кривичног дела из члана 219а КЗ. Кривично дело из члана 219а КЗ је бланкетно кривично дело, с обзиром да за остале елементе који детаљније одређује његово биће, бланкента диспозиција упућује на друге прописе у којима се ти елементи налазе, у конкретном случају указује на одредбе члана 208а став 1 тачка 4 Закона о планирању и изградњи, па је у конкретном случају очигледно да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела, већ обележја прекршаја Закона о планирању и изградњи, па с тога бранилац окривљеног предлаже да суд окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело, јер је за окривљеног повољније да буде ослобођен од оптужбе, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело, него се ради о прекршају, за које је предвиђена новчана казна.

Насупрот напред наведеним жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени АА, наставио започету градњу, па је извршио радове на изградњи поткровља и кровне конструкције, као и покривање објекта бетонским црепом, иако му је решењем Општинске управе Општине Рашка - Одсек за урбанизам-грађевинске инспекције број 354-736/18 од 16.07.2018. године, наложено да одмах обустави радове на градњи дела објекта у изградњи, јер се објекат не гради положајно и габаритно према решењу о грађевинској дозволи ROP-RAS-29188-CPI-2/2017, с обзиром да удаљеност објекта од границе а катастарском парцелом број 2398/5 КО Копаоник, уместо 3 м, износи 1,17 м, удаљеност објекта од границе са катастарском парцелом 2398/7 КО Копаоник, уместо 2,5 м, износи 1,24 м и габаритне димензије у основи су повећане са предње стране, односно дужине од 13,96 м, на дужину од 15,11 м и са задње стране уместо дужине 12,73 м на дужину од 14,30 м, док су габаритне димензије смањене са источне стране уместо 11,35 м, на дужину 11,11 м и са задње стране уместо 11,55 м, на дужину од 11,13 м.

Наиме, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени АА, приликом изградње грађевинског објекта на катастарској парцели број 2398/6 КО Копаоник, одступио од грађевинске дозволе, јер предметни објекат није градио положајно и габаритно према решењу о грађевинској дозволи, ROP-RAS-29188-CPI-2/2017 од 23.11.2017. године, због чега је грађевински инспектор донео решење број 354-736/18 од 16.07.2018. године, којим је наложено инвеститору АА, извођачу радова „Стојановић градња 2018“, чији је власник ДД, да одмах обустави радове на градњи дела објекта у изградњи на катастарској парцели број 2398/6 КО Копаоник, који се не гради положајно и габаритно према решењу о грађевинској дозволи, ROP-RAS-29188-CPI-2/2017 од 23.11.2017. године и да је наложено инвеститору АА, да у року од 60 дана прибави измену и допуну одложеног пројекта за грађевинску дозволу по коме је издато решење о грађевинској дозволи, да је решење грађевинског инспектора од 16.07.2018. године, окривљени примио на своју адресу у Земуну 18.07.2018. године, те да је окривљени у периоду од 17.07.2018. године до 12.09.2018. године извео радове на изградњи поткровља и кровне конструкције, као и покривање објекта бетонским црепом након што је од стране надлежне грађевинске инспекције донето решење о обустави радова.

Да је након доношења решења о обустави радова окривљени наставио са извођењем радова на изградњи поткровља и кровне конструкције, као и покривања објекта бетонским црепом, утврђено је из записника грађевинског инспектора од 18.07.2018. године, у којем је констатовано да су настављени радови на изградњи пансионског објекта након што је донето решење од 16.07.2018. године, да је на градилишту затечено неколико радника који су вршили дизање материјала са плаца на плочу и који су се у току надзора удаљили, као и из криминалистичко-техничке документације МУП-а РС ПУ Краљево ПС Рашка, број 148/18 од 07.09.2018. године, у којој је приказано да је постављена кровна конструкција и да је објекат покривен, док из записника од 13.07.2018. године произилази да је до 13.07.2018. године урађена монтажа таванице и шаловање плоче пре крова.

Затим, да је окривљени наставио започету градњу и након што је издато решење о обустави радова произилази из исказа сведока ВВ грађевинског инспектора који је навео да је након затварања градилишта окривљеног поново изашао на лице

места по пријави ББ када је констатовао да се објекат и даље гради, па стога Апелациони суд цени као неосноване супротне жалбене наводе браниоца окривљеног.

Имајући у виду напред наведено, по оцени Апелационог суда правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да није био упознат да је издато решење о затварању градилишта пре 03.08.2018. године, с обзиром да је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени предметно решење примио 18.07.2018. године, а из записника о инспекцијском прегледу од 13.07.2018. године произилази да је окривљени био присутан на градилишту приликом доласка грађевинске инспекције којом приликом је констатовано одступање од грађевинске дозволе те окривљеном наложено да обустави даље радове.

Дакле, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, како у погледу чињеница које чине обележје кривичног дела у питању, тако и оних који се тичу кривице окривљеног према учињеном делу, а квалификацијом кривичног дела по члану 219а став 3 у вези става 3 КЗ и кривични законик је правилно примењен, у чему су у побијаној пресуди дати ваљани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд, па стога цени као неосноване супротне наводе жалбе браниоца окривљеног због повреде кривичног закона, јер се наводно у радњама окривљеног стичу обележја прекршаја из члана 208а став 1. тачка 4. Закона о планирању и изградњи, за које се против окривљеног води прекршајни поступак пред Прекршајним судом у Рашкој.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, која се побија жалбом браниоца окривљеног, с тим што жалба у том делу није образложена, Апелациони суд налази да је првостепени суд применом одредбе члана 54 став 1 КЗ, правилно окривљеном као олакшавајућу околност ценио да окривљени до сада није осуђиван и у одсуству отежавајућих околности правилно окривљеном изрекао условну осуду као у изреци првостепене пресуде, сходно члану 64. ставом 2. КЗ члану 4. став 2. КЗ и новчану казну у износу од 100.000,00 динара, сходно члану 50 КЗ.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу одредбе члана 457 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Јелена Дванајшчак,с.р.

Председник већа-судија
Радоман Спарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић